

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8881/2568

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 680, ป.พ.พ. มาตรา 681/1, ป.พ.พ. มาตรา 682, ป.พ.พ. มาตรา 688, ป.พ.พ. มาตรา 291

ย่อ / หลักกฎหมาย

ข้อตกลงที่กำหนดให้ผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ซึ่งจะตกเป็นโมฆะตาม ป.พ.พ. มาตรา 681/1 ต้องเป็นข้อตกลงที่กำหนดให้บุคคลหลายคนที่จะต้องทำการชำระหนี้โดยทำนองซึ่งแต่ละคนจำต้องชำระหนี้สิ้นเชิง แม้ถึงว่าเจ้าหนี้ชอบที่จะได้รับชำระหนี้สิ้นเชิงได้เพียงครั้งเดียว เจ้าหนี้จะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้แต่ละคนใดคนหนึ่งสิ้นเชิงหรือแต่โดยส่วนก็ได้ตามแต่จะเลือก แต่ลูกหนี้ทั้งปวงก็ยังคงต้องผูกพันอยู่ทั่วทุกคนจนกว่าหนี้นั้นจะได้ชำระเสร็จสิ้นเชิง ตาม ป.พ.พ. มาตรา 291 และผลบังคับตามกฎหมายของการเป็นลูกหนี้ร่วมและเจ้าหนี้ร่วมหลายคนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่ง ป.พ.พ. หมวด 3 ว่าด้วยลูกหนี้และเจ้าหนี้หลายคน แต่สัญญาค้ำประกันตามฟ้องไม่มีข้อตกลงใดที่กำหนดให้มีสิทธิ หน้าที่และความรับผิดชอบ ลูกหนี้ร่วมและเจ้าหนี้ร่วมหลายคนดังกล่าวแต่อย่างใด ข้อตกลงตามสัญญาค้ำประกันที่ว่าผู้ค้าประกันยินยอมรับผิดชอบในการชำระหนี้ของผู้เข้าซื้อให้แก่ผู้ให้เข้าซื้อจนครบถ้วนก็เป็นข้อตกลงที่จำเลย ผู้ค้าประกันผูกพันตนต่อโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เพื่อชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 680 วรรคหนึ่ง โดยไม่มีข้อตกลงข้อใดที่ระบุให้จำเลยในฐานะผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบลูกหนี้ร่วม ส่วนข้อตกลงที่ให้บุคคลภายนอกทำสัญญาค้ำประกันเพิ่มเติมมีวัตถุประสงค์เพื่อมิให้โจทก์ผู้ให้เข้าซื้อได้รับความเสียหายเพิ่มมากขึ้นและมีความหมายเพียงว่าในกรณีที่มิบุคคลภายนอกทำสัญญาค้ำประกันผู้เข้าซื้อเพิ่มเติมก็กำหนด ให้สิทธิโจทก์ตามข้อตกลงดังกล่าวและระหว่างจำเลยและผู้ค้าประกันเพิ่มเติมก็มีความรับผิดชอบร่วมกันเท่านั้น ข้อตกลงตามสัญญาค้ำประกันจึงไม่ทำให้จำเลยผู้ค้าประกันต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม สัญญาค้ำประกันไม่ตกเป็นโมฆะ เมื่อสัญญาเข้าซื้อเลิกกันโดยชอบ ผู้เข้าซื้อจึงมีหน้าที่ส่งมอบรถที่เข้าซื้อคืนแก่ผู้ให้เข้าซื้อ แม้จะถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดและต่อมามีคำพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายแล้วก็ตาม จำเลยผู้ค้าประกันยังมีหน้าที่คืนรถที่เข้าซื้อให้แก่โจทก์ตามสัญญาค้ำประกัน ข้อ 1 และข้อ 3 ทั้งจะขอให้เรียกให้ผู้เข้าซื้อชำระหนี้ก่อนไม่ได้ตาม ป.พ.พ. มาตรา 688 โจทก์จึงมีอำนาจฟ้องจำเลยผู้ค้าประกันเป็นคดีนี้

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยส่งมอบรถจักรยานยนต์ที่เข้าซื้อคืนแก่โจทก์ในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทน 331,942 บาท ให้ชำระค่าว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามรถจักรยานยนต์ที่เข้าซื้อคืน 5,000 บาท ค่าขาดประโยชน์ 90,000 บาท และค่าขาดประโยชน์ในอัตราเดือนละ 6,000 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะส่งมอบรถจักรยานยนต์ที่เข้าซื้อคืนหรือใช้ราคาแทน พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงินราคาใช้แทน ค่าขาดประโยชน์และค่าว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามรถจักรยานยนต์ที่เข้าซื้อคืน นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยขาดนัดยื่นคำให้การ ระหว่างพิจารณาของศาลชั้นต้น จำเลยขออนุญาตยื่นคำให้การ ศาลชั้นต้นได้สวนแล้วมีคำสั่งไม่อนุญาต และจำเลย

ยื่นคำร้องขอให้เรียกนายพนพล ผู้เช่าซื้อเข้าเป็นจำเลยร่วม ศาลชั้นต้นอนุญาตแต่ให้หมายเรียกเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของนายพนพลเข้ามาดำเนินคดีแทน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของนายพนพลแถลงว่า ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดนายพนพลตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2562 ในคดีหมายเลขแดงที่ ล.2030/2562 ของศาลล้มละลายกลาง อำนาจในการจัดการทรัพย์สินของนายพนพลจึงตกอยู่แก่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ โจทก์คดีนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของนายพนพลเป็นเจ้าหนี้รายที่ 5 อย่างเจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อรถจักรยานยนต์ แต่ไม่ปรากฏสัญญาค้ำประกันที่ระบุชื่อจำเลยคดีนี้ว่าเป็นผู้ค้ำประกันนายพนพล และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งปิดคดีแล้ว ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า ให้จำเลยส่งมอบรถจักรยานยนต์ หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทนเป็นเงิน 290,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 3 ต่อปี นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา (พิพากษาวันที่ 28 เมษายน 2565) จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 แต่ต้องไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ให้จำเลยรับผิดชอบในค่าขาดประโยชน์ 2,600 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 20 ตุลาคม 2563) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ กำหนดค่าทนายความ 3,000 บาท ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษากลับให้ยกฟ้องโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภคอนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2560 นายพนพลทำสัญญาเช่าซื้อรถจักรยานยนต์ ไปจากโจทก์ในราคา 658,464 บาท ตกลงชำระค่าเช่าซื้อเป็นงวดรายเดือน รวม 48 งวด งวดละ 13,718 บาท เริ่มชำระงวดแรกภายในวันที่ 17 กันยายน 2560 ส่วนงวดต่อไปภายในวันที่ 17 ของเดือนถัดไปจนกว่าจะครบ โดยมีจำเลยที่ 2 เป็นผู้ค้ำประกัน แต่ผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดที่ 23 ประจำวันที่ 17 กรกฎาคม 2562 เมื่อผิดนัด 3 งวดติดต่อกันโจทก์ก็มีหนังสือฉบับลงวันที่ 23 กันยายน 2562 บอกกล่าวให้ผู้เช่าซื้อและจำเลยชำระหนี้ภายใน 30 วัน มิฉะนั้นให้ถือเป็นหนังสือบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อ โดยส่งไปยังที่อยู่ของผู้เช่าซื้อและจำเลยตามที่ระบุไว้ในสัญญา การส่งหนังสือบอกกล่าวให้ผู้เช่าซื้อแม้จะส่งไม่ได้เนื่องจากย้ายไม่ทราบที่อยู่ใหม่ แต่ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้เช่าซื้อแจ้งเปลี่ยนที่อยู่ใหม่ให้โจทก์ทราบ กรณีจึงต้องถือว่ามี การส่งหนังสือบอกกล่าวให้ผู้เช่าซื้อทราบโดยชอบตามข้อตกลงในสัญญาเช่าซื้อแล้ว สัญญาเช่าซื้อจึงเป็นอันเลิกกัน ส่วนจำเลยส่งหนังสือบอกกล่าวได้เมื่อวันที่ 28 กันยายน 2562 จึงเป็นการบอกกล่าวเมื่อพ้นกำหนด 60 วัน นับแต่วันที่ผู้เช่าซื้อผิดนัด และระหว่างการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ของนายพนพล ผู้เช่าซื้อแถลงว่า ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดผู้เช่าซื้อตั้งแต่วันที่ 14 พฤษภาคม 2562 ตามคดีหมายเลขแดงที่ ล.2030/2562 ของศาลล้มละลายกลาง และโจทก์คดีนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของผู้เช่าซื้อเป็นเจ้าหนี้รายที่ 5 อย่างเจ้าหนี้ไม่มีประกันในมูลหนี้ตามสัญญาเช่าซื้อรถจักรยานยนต์ แต่ไม่ปรากฏสัญญาค้ำประกันที่ระบุชื่อจำเลยคดีนี้ว่าเป็นผู้ค้ำประกันผู้เช่าซื้อ และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งปิดคดีแล้ว คดีมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาโจทก์ที่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาว่า สัญญาค้ำประกันตามฟ้องตกเป็นโมฆะหรือไม่ เห็นว่า ข้อตกลงใดที่กำหนดให้ผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชอบอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 681/1 นั้น ต้องเป็นข้อตกลงที่กำหนดให้บุคคล

หลายคนที่จะต้องทำการชำระหนี้โดยทำนองซึ่งแต่ละคนจำต้องชำระหนี้สิ้นเชิง แม้ถึงว่าเจ้าหนี้ชอบที่จะได้รับชำระหนี้สิ้นเชิงได้แต่เพียงครั้งเดียว (กล่าวคือลูกหนี้ร่วมกัน) ก็ดี เจ้าหนี้จะเรียกชำระหนี้จากลูกหนี้แต่ละคนใดคนหนึ่งสิ้นเชิงหรือแต่โดยส่วนก็ได้ตามแต่จะเลือก แต่ลูกหนี้ทั้งปวงก็ยังคงต้องผูกพันอยู่ทั่วทุกคนจนกว่าหนี้นั้นจะได้ชำระเสร็จสิ้นเชิงตามที่บัญญัติไว้ใน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 291 และผลบังคับตามกฎหมายของการเป็นลูกหนี้ร่วม และเจ้าหนี้ร่วมหลายคนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมวด 3 ว่าด้วยลูกหนี้และเจ้าหนี้หลายคน แต่ตามสัญญาค้ำประกันไม่มีข้อตกลงข้อใดที่กำหนดถึงสิทธิหน้าที่ และความรับผิดของผู้ให้เข้าชื่อ ผู้เข้าชื่อ และผู้ค้ำประกันในการทำนองเป็นให้มีสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมและเจ้าหนี้ร่วมหลายคนตามที่บัญญัติไว้ใน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ หมวด 3 ว่าด้วยลูกหนี้และเจ้าหนี้หลายคนแต่อย่างใด ส่วนข้อตกลงตามสัญญาค้ำประกันที่สรุปใจความสำคัญได้ว่าผู้ค้ำประกันยินยอมรับผิดในการชำระหนี้ของผู้เข้าชื่อให้แก่ผู้ให้เข้าชื่อจนครบถ้วนก็เป็นข้อตกลงตามสัญญาค้ำประกันที่จำเลยผู้ค้ำประกันผูกพันตนต่อโจทก์ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เพื่อชำระหนี้ในเมื่อลูกหนี้ไม่ชำระหนี้ตามที่บัญญัติไว้ใน

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 680 วรรคหนึ่ง โดยสัญญาค้ำประกันไม่มีข้อตกลงข้อใดที่ระบุให้จำเลยในฐานะผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม สำหรับข้อตกลงตามสัญญาค้ำประกัน ข้อ 9 ที่กำหนดให้บุคคลภายนอกสามารถทำสัญญาค้ำประกันเพิ่มเติมแก่ผู้ให้เข้าชื่อเพื่อค้ำประกันความเสียหายหรือหนี้ของผู้เข้าชื่อตามสัญญาเข้าชื่อ โดยให้ถือว่าการค้ำประกันเพิ่มเติมเหล่านี้เป็นอิสระ และต่างหากจากความรับผิดตามสัญญาค้ำประกัน และมีให้เสียหายต่อสิทธิใด ๆ ที่ผู้ให้เข้าชื่อมีอยู่ตามสัญญาค้ำประกัน โดยผู้ให้เข้าชื่อสามารถเรียกร้องให้ผู้เข้าชื่อหรือผู้ค้ำประกันหรือบุคคลภายนอกเช่นว่านั้นรายใดรายหนึ่งหรือทั้งหมดชำระหนี้ทั้งหมดให้แก่ผู้ให้เข้าชื่อได้ ข้อตกลงดังกล่าวกำหนดไว้โดยมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อมิให้โจทก์ผู้ให้เข้าชื่อได้รับความเสียหายเพิ่มมากขึ้น และมีความหมายเพียงว่าในกรณีที่บุคคลภายนอกทำสัญญาค้ำประกัน ผู้เข้าชื่อเพิ่มเติมก็กำหนดให้สิทธิโจทก์ไว้ตามข้อตกลงดังกล่าว แต่สิทธิ หน้าที่ ความรับผิดของจำเลยและผู้ค้ำประกันเพิ่มเติมซึ่งเป็นบุคคลภายนอกก็ต้องเป็นไปตามสัญญาค้ำประกันและกฎหมายว่าด้วยการค้ำประกันที่กำหนดถึงสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดของผู้ค้ำประกัน ส่วนบุคคลภายนอกที่ทำสัญญาค้ำประกันเพิ่มเติมก็ต้องพิจารณาจากสัญญาค้ำประกัน หากสัญญาค้ำประกันกำหนดให้รับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม สัญญาค้ำประกันก็ตกเป็นโมฆะ แต่หากสัญญาค้ำประกันไม่ตกเป็นโมฆะ หน้าที่และความรับผิดของจำเลยและบุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันเพิ่มเติมก็มีความรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วมกัน แม้ถึงว่าจะมิได้เข้ารับค้ำประกันรวมกันตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 682 วรรคสอง ข้อตกลงตามสัญญาค้ำประกันจึงไม่ทำให้จำเลยซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันต้องรับผิดอย่างเดียวกับลูกหนี้ร่วมหรือในฐานะเป็นลูกหนี้ร่วม สัญญาค้ำประกันจึงไม่ตกเป็นโมฆะ ที่โจทก์ให้จำเลยทำสัญญาค้ำประกันจึงไม่เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริตเมื่อคำนึงถึงมาตรฐานทางการค้าที่เหมาะสมภายใต้ระบบธุรกิจที่เป็นธรรม ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าสัญญาค้ำประกันตกเป็นโมฆะทั้งฉบับและพิพากษาให้ยกฟ้องโจทก์นั้น ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยต่อไปมีว่าจำเลยในฐานะผู้ค้ำประกันต้องรับผิดชำระหนี้ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เพียงใด ปัญหาข้อนี้แม้ศาลอุทธรณ์ยังไม่ได้พิจารณาพิพากษาแต่เมื่อคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลฎีกาแล้ว และคดีมีข้อเท็จจริงเพียงพอจึงเห็นสมควรพิจารณาพิพากษาไปเสียทีเดียวโดยไม่ย้อนสำนวน

โดยศาลฎีกา เห็นว่า เมื่อผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ 3 งวดติดต่อกันแล้ว และผู้ให้เช่าซื้อมีหนังสือบอกกล่าวให้ผู้เช่าซื้อและจำเลยในฐานะผู้ค้ำประกันชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างภายใน 30 วัน มิฉะนั้นให้ถือเป็นหนังสือบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อ แต่ผู้เช่าซื้อและจำเลยเพิกเฉย สัญญาเช่าซื้อ ระหว่างผู้ให้เช่าซื้อกับผู้เช่าซื้อจึงเป็นอันเลิกกัน ซึ่งข้อ 11 ของสัญญาเช่าซื้อระบุว่า เมื่อสัญญานี้ สิ้นสุดลงตามข้อ 10 หรือข้ออื่น ๆ ของสัญญานี้หรือในกรณีอื่นใด ๆ ผู้เช่าซื้อจะมีหน้าที่ที่จะต้อง ส่งมอบรถคืนให้แก่เจ้าของ ณ ภูมิลำเนาของเจ้าของ และตามสัญญาค้ำประกัน ข้อ 1 ผู้ค้ำประกัน ตกลงค้ำประกันการชำระหนี้ และปฏิบัติตามสัญญาเช่าซื้อของผู้เช่าซื้อ ซึ่งได้เช่าซื้อ รถจักรยานยนต์ไปจากเจ้าของ และผู้ค้ำประกันตกลงค้ำประกันตลอดไปจนกว่าผู้เช่าซื้อจะ ชำระหนี้และปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวครบถ้วนแล้วทุกประการ ข้อ 3 สัญญาค้ำประกันฉบับนี้ เป็นการค้ำประกันต่อเนื่องภายในขอบเขตตามที่ระบุในสัญญานี้สำหรับหนี้แต่ละอย่าง และทุก ๆ อย่างของผู้เช่าซื้อและการค้ำประกันนี้ ผู้ค้ำประกันจะไม่เพิกถอน หรือทำให้เสื่อมประโยชน์ หรือ ถือว่าได้ปฏิบัติข้อผูกพันเสร็จสิ้นแล้ว ทั้งนี้จนกว่าหนี้แต่ละอย่างและทุกอย่างของผู้เช่าซื้อที่มีต่อ เจ้าของจะได้ชำระครบถ้วนแล้ว สัญญาค้ำประกันนี้ให้มีผลบังคับต่อไปอย่างเต็มที่และใช้บังคับได้ กับหนี้ของผู้เช่าซื้อที่มีต่อเจ้าของตามที่ระบุไว้ข้างต้น... และแม้ว่าผู้เช่าซื้อจะเป็นผู้มีหนี้สินล้น พันตัว ถูกพิทักษ์ทรัพย์... หรือตกเป็นผู้ล้มละลายก็จะมีผลเปลี่ยนแปลงหรือกระทบกระเทือนต่อ ความผูกพันของผู้ค้ำประกันที่มีต่อเจ้าของตามสัญญาค้ำประกันฉบับนี้แต่ประการใดทั้งสิ้น จากข้อ สัญญาดังกล่าวจึงเห็นได้ว่า แม้ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่าศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ เต็ดขาดผู้เช่าซื้อและพิพากษาให้เป็นบุคคลล้มละลายแล้ว จำเลยซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันยังมีหน้าที่ตาม สัญญาค้ำประกันในการคืนรถที่เช่าซื้อให้แก่โจทก์ ทั้งจะขอให้เรียกให้ผู้เช่าซื้อซึ่งเป็นลูกหนี้ ชำระหนี้ก่อนไม่ได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 688 โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง จำเลยผู้ค้ำประกันให้รับผิดชอบคดีนี้ได้ ส่วนราคาการใช้แทนและค่าขาดประโยชน์ที่ศาลชั้นต้น กำหนดให้ เมื่อคำนึงถึงเงินลงทุนของโจทก์ ค่าเช่าซื้อที่ผู้เช่าซื้อชำระมาแล้วเฉพาะส่วนที่เป็น เงินลงทุนกับส่วนได้เสียของคู่สัญญาทุกฝ่ายแล้ว เห็นว่า เป็นจำนวนที่เหมาะสมแล้ว อย่างไรก็ดี ข้อเท็จจริงปรากฏว่าเมื่อผู้เช่าซื้อผิดนัด โจทก์มีหนังสือบอกกล่าวไปยังจำเลยผู้ค้ำประกันเมื่อพ้น กำหนด 60 วัน นับแต่วันที่ลูกหนี้ผิดนัด จำเลยผู้ค้ำประกันจึงหลุดพ้นจากความรับผิดชอบในดอกเบี้ย ของราคาใช้แทนและค่าขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สินซึ่งเป็นค่าสินไหมทดแทนพร้อมดอกเบี้ย ตลอดจนค่าภาระติดพันอันเป็นอุปกรณ์แห่งหนี้รายนั้นบรรดาที่เกิดขึ้นภายหลังจากพ้นกำหนดเวลา 60 วันตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 686 วรรคหนึ่งและวรรคสอง จำเลยจึงต้อง รับผิดชอบราคาใช้แทน 290,000 บาท และค่าใช้จ่ายค่าเสียหายเป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สิน 2,600 บาท โดยไม่ต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ย อุทธรณ์จำเลยฟังขึ้นบางส่วน ส่วนปัญหาอื่นตาม อุทธรณ์จำเลยไม่ทำให้ผลคดีเปลี่ยนแปลงไป ไม่จำต้องวินิจฉัย พิพากษากลับ ให้จำเลยส่งมอบ รถจักรยานยนต์คืนแก่โจทก์ หากคืนไม่ได้ให้ใช้ราคาแทน 290,000 บาท และให้ชำระค่าเสียหาย เป็นค่าขาดประโยชน์จากการใช้ทรัพย์สิน 2,600 บาท โดยไม่ต้องรับผิดชอบชำระดอกเบี้ยของราคาใช้ แทนและค่าขาดประโยชน์ กับให้ใช้ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลแทนโจทก์ โดยกำหนด ค่าทนายความรวม 9,000 บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

องค์คณะ

พรชัย พุ่มกำพล · โชคชัย รุจิณินนาท · ขวลิท อิศรเดช

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/8881/2568>